જહરી સાંપ

યાને

કટોરાભર ખુન.

નામક નાટકના ગાયનો અને ટુંકસાર

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

ઍમપાયર નાટક કંપની

મેનેજરઃ—રૂસ્તમજી અરદેશર બિરાદર.

હાલ મુકામઃ—સુર્યપ્રકાશ થિએટર, સુરત.

સુરત ખપાટીયા ચકલાપર આવેલા 'સમાચાર' પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
મેસર્સ વિદ્યાર્થી એન્ડ કંપની તરફથી દેસાઇ બળવંતરાય
રતનજીએ છાપી.

આવૃત્તિ પહેલી] સને ૧૯૨૩ [પ્રત ૧૫૦૦

કિમત ચાર આના.

જ઼હેરી સાંપ

નાટકનો પુર્વ વૃતાંત

આગળના જમાનામાં અવધપુરના રાજાનો એક બાકર નામનો સેનાપતી જેણે અવધ રાજમાં ઘણુંજ વફાદારી કરેલ તેના બદલામાં અવધપુરના સુલતાને એક પટનાનો જીલ્લો તેને ઇનામમાં આપ્યો હતો. ત્યારે સેનાપતી બાકરે મળેલા જીલ્લાને પોતાના હસ્તકમાં લેવા જતા તેઓના સાથે પોતાનો મોટો છોકરો જેનુ નામ યાસીમ કે જેની વય સાત વરસની હતી તે યાસીમ હમારા નાટકમાં મુખ્ય પાત્ર નહારસીમ ડાકુના નામથી ઓળખવામાં આવશે. અને ખુરશીદ નામની તેની બહેન જેની વય પાંચ વરસની હતી અને નાનો ભાઇ સલીમ તેની વય ત્રણ વરસની હતી સેનાપતી બાકરના આ ત્રણ ફરજન હતા. અને બાકર નામે સેનાપતીનો બેવફા નોકર તથા બીજો ઘણોજ વફાદાર નોકર અકબર નામે તેમજ બીજા પણ ઘણાંજ સરાઇતો સાથે પટના જીલ્લાનો કબજો લેવા જતા હતા તેવામાં રસ્તામાં બેવફા નોકર ગુલામ બાકરના નીચ હૃદયમાં બેવફાઇ માટે એવો વિચાર આવ્યો કે મારું ને સેનાપતીનું એકજ નામ છે. માટે આમાંથી થોડાક સૈનીકોને ફોડવી અને રાતો રાત સેનાપતીને ઝેર આપી દઉં અને હુંજ પટનાનો જીલ્લો લઇ લઉં ત્રણ સરાઇતો સાથે ફરેબથી સેનાપતીને મારી નાખે છે ત્યારે સેનાપતીનો મોટો છોકરો યાસીનથી ડરી પેલા નીચ ગુલામે વિચાર કરે છે કે આ મોટા છોકરા યાસીનને મારીને આ કુવામાં નાખી દઉં એજ વિચાર નક્કી કરી તંબુમાં જઇ યાસીન

ને ઘાયલ કરી ઉંધે માથે કુવામાં લટકાવે છે ત્યેથી પેલા જુના વફાદાર નોકરને મારવા જાય છે તેવામાં વફાદાર નોકર અકબર એના છોકરા અજીજને લઇ નાસી જાય છે અને પેલો બેવફા ગુલામ બાકર સલીમ તથા ખુરસીદ આ બે બાળકને લઈ રીહસાલા સાથે પટને જઇ રાજ્યનો કબજો પોતે એક નામ હોવથી કરી લે છે અને પેલા કુવામાં લટકાવેલા યાસીનની શી દશા થઇ તે જોઇએ ભાગી ગએલો વફાદાર નોકર એકાએક કુવા તરફ આવી ચડે છે અને માણસનો અવાજ સાંભળી કુવામાંથી મહા મહેનતે પેલા યાસીનને બહાર કાઢે છે અને પોતાના માલીકના છોકરાને ઓળખી ઘણી સારવાર કરી સુધીમાં લાવે છે. બેઉ જણા કુવાપરથી ચાલતાં એક માણસનું માથુ મળી આવે છે આ માથ તે યાસીન જોઇ અને પોતાના બાપનું માથુ હોવાથી ઘણુંજ રૂદન કરી અફસોસ કરી પોતાના વફાદાર નોકર અકબરે જીવતદાન આપ્યું તેને પિતા તુલ્ય માની તેની સલાહ લઇ પોતે એક ડાકૂ તરીક રહેવા વિચાર કર્યો અને પોતાના બાપનું માથુ હાથમાં લઈ ઝરતાં આસુંએ ક્રોધથી આ યાસીનનું લોહી ઉકળી આવવાથી પોતે પોતાના ધર્માનુંસાર પ્રતિજ્ઞા કરે છે મારા બાપને મારનારનો બદલો લઇશ ત્યારેજ આ ડાકૂપણાથી મુકત થઇશ એવું પોતાના વફાદાર અકબરને કહી પોતાની એક મોટી ટુકડી જમાવી એક પહાડી ગુફામાં રહે છે અને પેલા બનાવટી નવાબના કાવત્રા જુએ છે. અને યાસીન પોતે નાહરસીંગ ડાકુ નામથી ઓળખાય છે. ત્યાથી આ નાટકની શરૂઆત થાય છે.

કટોરાભર ખુન

નાટકનો ટુંક સાર.

અંક પહેલો

પ્રવેશ—૧—નાહારસીંગ ડાકુ પોતાના પીતાનું માથું હાથમાં લઇ નવાબથી વેર લેવાના સોગંદ ખાય છે.

પ્રવેશ—૨—અનાવટી નવાબ પોતાના ખુશામતખોર નોકરો સાથે ખુરશીદ નામની મરહુમ નવાબની દીકરીના ઉપર ખોટી દાનત કરી પોતાના કબજામાં કેવી રીતે લેવી તેની યોજના કરે છે તેટલામાં ખુરશીદનું આવવું અને નવાબની નીચ ધારણા જોઇ તેને ધીકારવો નવાબનું બળાત્કાર કરવા જવું અને રાણીનું આવવું અને ખુરશીદને બચાવવું આ દેખાવ ન્હારસીંગ ડાકુએ છુપી રીતે જોવો.

પ્રવેશ—૩—ડાક્ટર ગુલામજીલાનીનું ઘર તેમાં દુલ્હા મીયાં કબુતર બાજની મુલાકાત બંન્નેની વાતચીત.

પ્રવેશ—૪—અહેરામખાન કુંસુમ સાથે અકબરી નામની ડાક્ટર ગુલામજીલાનીની છોકરી માટે યોગ્ય વરની ગોઠવણ માટે વિચાર કરવો તેવામાં અકબરીએ પોતાના યોવનના વખાણ કરતાં પ્રવેશ થવું તેનો આશક હમીદ અને અકબરીની છેડછાડ.

પ્રવેશ—૫—અનાવટી નવાબની બેગમે ખુરશીદને નવાબના પંજાઆથી બચાવી પોતાના પીતાને ત્યાં રાખેલી હોવાથી બેગમના પીતા અહેરામખાએ ખુરશીદનું લગન એક લાયક માણસ નામે નાશીર સાથે કરી આપેલ છે. ખુરશીદના લગનને એક વરસ પુરું થતાં એક છોક

રાને જન્મ આપ્યો હતો અને ખુરશીદ તથા તેનો ધણી નાસીરની વાતચીત પુરી થતાં નાસીર ત્યાંથી ચાલ્યો જાય છે અને બનાવટી નવાબ પોતાના સસરા બહેરામખાન ઉપર ખફા થઇ આવવું અને પોતાના સાથીઓ પાસે બહેરામખાનનું મોં દાબી ખુરશીદને તથા તેના કુમળા બાળકને ઉપાડી લઇ જાય છે.

પ્રવેશ–૬–બદલું નોકર ડાક્ટરની ખોળમાં અને દુલ્હામીયાં પોતાની નોકરીની ફીકરમાં પ્રવેશ થાય છે અને દુલ્હામીયાં બનાવટી ડાક્ટર થઇ બદલુની સાથે જાય છે.

પ્રવેશ–૭–હમીદ બનાવટી બીમાર થઇ પોતાના પલંગ ઉપર સુઇ રહ્યો છે, બનાવટી ડાક્ટર દુલ્હામીયાં આવી ચાલાકી કરે છે.

પ્રવેશ–૮–શરીફની છોકરી મામુના પોતાના મહોરદાર સલીમના વખાણ કરતાં પ્રવેશ થવું સલીમ અને મામુનાનો વિનોદ કરતા જવું ચંબેલી નામની એક ખુબસુરત છોકરી પોતાના આશક અજીજને યાદ આવવું.

પ્રવેશ–૯–ભોયરાનો ભાગ તેમાં બનાવટી નવાબે ખુરશીદને કેદ કરેલી છે અને તેના છોકરાનું પારણું ઝુલાવતી ખુરશીદનું દેખાવું તેવામાં બનાવટી નવાબ પોતાના નોકરો સાથે આવી ખુરશીદને પોતાની રાણી બનાવવા સમજાવે છે. ખુરશીદ પોતે ઘણી પવિત્ર હોવાથી માનતી નથી ત્યારે નવાબ તેના કુમળાં બાળકને પારણામાંથી લઇને મારી નાખે છે તે જોઇ ખુરશીદ બેભાન થઇ જમીન પર પડે છે અને બીજી બે સાહેલીઓને પણ પેલો ખુની નવાબ મારી નાંખે છે અને ત્યાંથી ઓદમ ભાગી જાય છે " ટેબલો "

અંક બીજો

પ્રવેશ-૧-જંગલમાં નહારસીંગ ડાકુ પોતાની ભેગી કરેલી ટુકડી સાથે દેખાવ દેવો.

પ્રવેશ-૨-બનાવટી નવાબનો એક સાથી કયુમ તેને નહારસીંગના માણસો કેદ કરી નહારસીંગ પાસે લાવે છે. અને નહારસીંગનો બનેવી ખુરસીદનો ધણી ત્યા દીવાનાની હાલતમાં આવે છે.

પ્રવેશ-૩-એક બગીચામાં શરિફ આરીફ બે જણા એક બનાવટી છોકરાને નવાબના નાના છોકરાનો પહેરવેશ પહેરાવી સલીમને ઠગવા આવે છે. અને આ છોકરાને મારી નાખવાનું તહોમત સલીમના પર મુકે છે. તે અને નવાબ પણ પોતાના છોકરાને મારી નાખ્યો તે બાબતમાં ઢોંગથી રુદન કરે છે અને સલીમને ખુની તરીકે જેલમાં મોકલે છે. શરીફ પોતાની છોકરી મામુનાને મારવા જાય છે, તેવામાં નહારસીંગ શરીફને મારી મામુનાને બચાવે છે.

પ્રવેશ-૪-બહેરામખાન અકબરીને તેના બાપના આવવાના સમાચાર આપે છે.

પ્રવેશ-૫-હમીદ અને દુલ્લામીયાં અને કુલસુમ અને બહેરામખાન આ સર્વનો ગોટાલો.

પ્રવેશ-૬-તયખાનામાં ખુરશીદ પોતાના બચ્ચાંના મરણથી દીવાનપણાંમાં છે, તેવામાં તેનો ભાઇ નહારસીંગ નાસીરને લાવી ખુરશીદ સાથે મેળવે છે, અને પોતાની બહેન ખુરશીદને ત્યા તેના બનેવી નાસીરને નહારસીંગ પોતાના સાથે લઇ જાય છે.

પ્રવેશ-૭-બહેરામખાનનુ ઘર તેમાં બનાવટી ડૉ. દુલ્લામીયાં હવે ડોક્ટર ગુલામજીલાનીનો વેશ છોડી દે છે.

પ્રવેશ—૮—સલીમને બનાવટી નવાબે કેદ કરેલ છે, ત્યા તેનો ભાઇ નહારસીંગ ડાકુ પોતાનો ભાઇ છે એમ સાબીત કરી બે ભાઇ મળે છે. અને નહારસીંગ સલીમને કેદખાનામાંથી લઇ જાય છે. ટેબ્લો.

અંક ત્રીજો

પ્રવેશ—૧—જંગલમાં નહારસીંગ પોતાના સાથીઓ સાથે બેઠો બેઠો વીચાર કરે છે કે આપણે જે અરજી મોકલી છે તેનો જવાબ કેમ ન આવ્યો તેવામાં જવાબ લઇ એક માણસ આવે છે અરજી વાંચી નહારસીંગ અવધ જવા તૈયાર થાય છે. અને પછીથી ચંબેલી અને તેનો આશક અજીજની પ્યાર મહોબ્બતની બાબ.

પ્રવેશ—૨—કુલસુમ અને દુલ્હા મીયાંની વાતચાત અને પ્યારની સુરતેશુ.

પ્રવેશ—૩—સુલતાન અવધ નહારસીંગ ડાકુની અરજી વાંચી બહુજ વીચારમાં પડે છે કે શું કરવું. ?

પ્રવેશ ૪—દુલ્હા મીયાંનું કુલસુમ સાથે લગન અને હમીદનું અકબરી સાથે લગન

પ્રવેશ—૫—સુલતાન અવધનો દરબાર તેમાં નહારસીંગ ડાકુ ત્યા બનાવટી નવાબનો ઇનસાફ કરી નહારસીંગ પોતાનું અસલી નામ યાસીન બતાવી પોતાના ભાઇ સલીમને પટનાનું રાજ સુલતાન પાસે અપાવવું અને બનાવટી નવાબને હાથીના પગમાં દબાવી મારી નખાવવો. ચંબેલીના અજીત સાથે લગન.

આમીન !　　આમીન ! !　　આમીન ! ! !

સમાપ્ત.

જહેરી સાંપ

નાટકનાં પાત્રો.

(પુરૂષ પાત્રો)

સુલતાને અવધ—અવધપુરનો બાદશાહ.

બાકર—પોતાના માલીકનું ખુન કરી રાજ પચાવનાર ફરેબી નવાબ.

શરીફ, કૈયુમ, આરીશ—ફરેબી નવાબના સાથી

સલીમ—રાજ્યના ખરા માલીકનો નાનો શાહજાદો અને ફરેબી નવાબનો ખજાનચી.

નાહરસીંગ—અસલી નવાબનો મોટો શાહજાદો યાસીન બીન બાકર.

અકબર—પટનાના ખરા નવાબનો વફાદાર નોકર

અજીજ—અકબરનો દીકરો ચંમેલીનો આશક.

બહેરામખાં—પટનાનો માજી વજીર અને ફરેબી નવાબનો સસરો.

હમીદ—બહેરામખાંનો છોકરો અકબરીનો આશક.

દુલ્લાંમીયાં—કબુતરબાજ કલકત્તાનો કડકો બંગાલી, કુલસુમનો પુરાનો આશક

બદલુ—બહેરામખાંનો ડરપોક નોકર.

ડા. ગુલામ જેલાન—બાંકીપુરનો સિવિલ સર્જન અકબરીનો બાપ.

કમર—ફરેબી નવાબનો છોકરો.

નાસિર—બાંકીપુરનો ગરીબ સ્થિતિનો રહીશ, ખુરશીદનો વર.

તે ઉપરાંત—વજીર, દરબારી નોકર, સિપાઇ, પોસ્ટમેન, ડાકુ વગેરે.

સ્ત્રી પાત્રો.

બેગમ—બહેરામખાંની છોકરી ને ફરેબી નવાબની મહોરદાર.

ખુરશીદલકા—પટનાના અસલી નવાબની શાહજાદી, નાસીરના મહોરદાર.

ચંમેલી—મામુનાની બેનપણી, અજીજના માશુક.

ડાલી—એક અસરાફ ખવાસણી.

કુલસુમ—બહેરામખાંની વીધવા બેન બાદમાં દુલહમીયાંના મહોરદાર

અરબન—ડાકટર ગુલામ જેલાનીની મહોરદાર

અકબરી—ડા. ગુલામ જેલાનીની છોકરી, હમીદની માશુક.

જહેરી સાંપ

નાટકના ગાયનો

અંક પહેલો

સહેલીયાં— ૧

બારી બેચું બેઇમસાલ જુલજલાલ લાજવાલ
નજર પડા હરજા તુહી તુહી સબમે મૌલા—બારી-
તુ આલમકા સરજનહાર તુ હય કિર્દીગાર સત્તાર
પયદા કરનહાર ગફ્ફાર માલીક પરવર સબકા
સબકુછ તુઝકો ઇખતેયાર હય, મૌત જીસ્ત
નિન્નો બશર અરજો ફલક મલક તલકકા અફસરતુ–બારી
દારે શુબ્હો શામ તુહીઆ ગાજ તુહી અંજામ તુહી
રેહમાન રેહમાન દાયમ કાયમ રેહમાન
તુહી લા ફાની હય તુહી માઅબુદ હય
આંખોમે પિનહાં પરહરજા મોજુદ હય
તેરે કુરબાન તેરે કુરબાન તેરે કુરબાન
તુ કરીમ તુ રહીમ કાદીરકદીમ બાકી—દારી.

સહેલીયા ૧— ૨

આંખે નજીને દેંગી તેરી પ્રીત્ન જાસુઝે
ઇનખી ડકી ઓસે ઝાંક રહી હય કજા મુજે

સહેલી ૨—તેગે નીગાહ નાજને તાકા હય કયા મુજે
ગોયા ભુલા રહી હય ખુશીસે કજા મુજે

કત્લ મુજે કરડાલારે હાય પાસ બુલાકે
નજર મિલાકે
ના છુરી તલવાર ના ખંજર ના લીયે
હાથમે ભાલારે
તીરે અદાસે કર ગયે બીસમીલ ચુટકીસે દીલમલ
ડાલારે—હાય.

નવાબ— ૩

હમને છે ડાકીસ ના ગનકો છુવતહી મારે ફુંકાર
બાતોકી સબ કુસુગરી બાતિલ કરતી હય જરી જરી
શીશીમેં ઉતરતી નહીં પરીસં બમંત્રર હય બે કાર—હમને

સહેલીયા— ૪

હમ વારીયાં ખ્વાહી ન ખ્વાહી એ અશ્ક બારીયાં
ફુલનહાર ગલેમેં, ડાલતી નાકાહે ના ડાલતી કાહે
કંન્ત્રી ચોટીસે બેજારીયાં, નાગન અભાગનકી
ખ્વારીયાં—હમ.
પ્યારી અખીયનમેં સીયાહીન સુરમા બનકે બયરાગન
બિસારીયાં
કારી કટારીયાં, આબરૂકી આરીયાં, ખોટી કરો
નઇન કીધારીયાં

નવાબ— ૫

જાને દે જાને દે હય યેહે ક્યા
બેકાર હય સારી તે હારીયે ધુમ, ક્યસા પાપી
હય જમાના
તુને જાના ક્યા પાની પાની હોરાની
યે ક્યસી નાદાની ઠાની હય તૂને—જાને.
બદ ગુમાન હાય શોહરપર હય ક્યસી નારી
બાતેં .કુ.જુલહી બનાના, જીમેં ક્યા હય જો તું પીછે પ.ડીહય
યું મેરે, રો.જકી રોજ યેહી બલા.

બહેરામ— ૬

કયસે કર રાખેં કર્વારી કુમારીયાં
અબ નહીં વાકી બારી ઉમરીયાં
તાનેપર તાના મુખપર મારે
અપને પરાયે સારી નગરીયા—કયસે.
બ્યાહ રચાયે કાહુસે વાંકો
તો ન રહેગી નીચી નજરિયા—કયસે

અકબર— ૭

કહું કાંસે શરમકી હય બાત
મુશ્કિલસે કટતી હય .રાત—નિગોડી.
મોરી સુની હય બગિયા માલીસે ખાલી
ફુલે હય ફલ ફુલ પાત—હઇરે મોરે.
ગયા પહેલા જમાના—અપતો નિમાના
ગેહરા ગયા ગોરા ગાત—મુઈ ચોલી ન અંગમે સમાત

નાસિર-- ૮

નાર જાકોપતિ વરતા વહી શાદ જગમેં
શાદ જગમેં વહી આબાદ જગમેં
નારી પતિ વરતા જાકી વાકો સ્વર્ગ હય જીતેજી
લબપે હોગીના ફરીયાદ જગમેં—નાર.
પાઈ જો કરક શા નારી જીતેજી નરક હય ભારી
સમ્પત હો સારી બરબાદ જગમેં—નાર.

બદલુ, દુલ્હા— ૯

હાય અલ્લાહ અબ કયા કરૂં તબીબ અબ તલક ન મિલા
હાય અલ્લાહ અબ કયા કરૂ નસીબ અબ તલક ન ખુલા
કહાં મર ગયે તમામ નબના યહાંભી કામ
હાય રેતબીબ, હાયરે નસીબ, હાયરે તબીબ
વો મર્દક વો મર્દક વો મર્દક ઘર બુલાકે સરપીરાએં
ચલે બાબા .કદમ .કદમ .અદમ વદમસે હુઠ લાએ—હાય
અબતો દોજખકે સીવા જાઇએ ફીલફોર કહાં
કીજે પરદેસમેં જાકર ગિલએ જોર કહાં
વો ગુનેહગાર ગએ હોંગે ભલા ઓર કહાં
હુંઢીયે રયન બસેરે કે લિયે ઠોર કહાં—વો મર્દક.

મામુના-- ૧૦

પ્યારી પ્યારી હાંરે મોરે સાજના તે હારી છટા કયા
પ્યારી પ્યારી લાગે

અરસત પરસત હું મનહરસે, ફિરભી દરશનકો મનતરસે
જીયા લલચાયે મોરે સાજના તે હારી છટા કયા પ્યારી—
ઉન્કે અન્દાજપે કુરબાન ખુશ અંન્દાજ હય વોહ
ઉન્કે .કદમોપે ફીદા હમ કમો કમસાજ હંય વોહ
માલો .જરહુસ્નો જવાનીપે મુઝેનાજ નહીં
જીનકે દામનસે લગી હું સબબે ના.જ હય વોહ—અસરત

ચંબેલી—— ૧૧

સાવલ બાંકેરે ન.જર મોરી આ ગયે
ના કુછ કહે ગએ ના કુછ સુન ગયે
મોહે બારી ઉમરીયામેં રોગ લગા ગએ
કયા .ખબરથી કે કોઇ તીરે અદા હોતા હય
દેખ લેનાભી .હસીનોકા બલા હોતા હય
મીઠા મીઠાસા યહાં દર્દ જરા હોતા હય
જબમંય તન હાઇમેં હોતી હું સિવા હોતા હય
કિસસે પુછું કે મેરે દિલમે યહે કયા હોતા હય.

ચંબેલી—— ૧૨

દેખી સૂરત તેહારી સિપઇયા
સુધ નરહી મોરે તનકીરે
નયન મિલાવત ચયન બિસર ગયો
જાદુ ભરીથી નજર તોરી
બિરહાકી આગ લગાઇ—સિપઇઆ.

જમીપેં કિસ્તરહ અય આસમાં રહે કોઇ
.ગમે .ખમુ શકો કયુ કર ભલા સહે કોઈ
.હવાસ બાખ્તા મુહપર હવાઇ યા બેચયન
મેરા યેહે હાલજો દેખે તો કયા કહે કોઈ

ડાલી-- ૧૩

આલી, સુરંગ હજારા પલના, પ્યારા પલના ઝુલાવે લલના
જો અંખી ઝપકા ઇયાં બધા ઇયાં—
પડી રંગી રેશમકી ડોરીયા આરી આરી સબા દેવે લોરિયાં
અનોખા પિંગુડા હિલાઇયા
ધીમીં ચાલસે મીઠી મીઠી નીંદકી બહારદે હમ વારીયાં
ઝપકે હય અબકે અભી નયનરી પૈયાં પડું
લગ જાયેં મેરે લાલકે લોચનાં
બચવા ચોંકેના યે સોચના પૈયાં પડું લગ જાયેં—આલી.

અંક બીજો.

અબડાકુ— ૧૪

છુરી કટારી ખુદંગો પયકાં એહ તે .ગ જોહરદાર
સિનાનો તીરોકમાનો તરકસ વહીહંય સચ્ચે યાર
સિપરહય પુસ્તે પનાહુ હરદમતબર બિરાદર વાર
મદદગાર સરબસર નિગેહબાં કમરબંધે હથિયાર
મ.જેમ.જેસે લહુ પીયો ખુનીખુંખારોકે
ગલે કટેંગે બ.ડે બ.ડે પાજી નાહિન્જારોં કે
અબદિન આયા કાટછાંટકા

અજીજ-- ૧૫

નયનનમેં પ્રીરત જોબનકા રંગ
ચીનીકી પુતલી તોરે ઢંગ—નયન.
ખટક કરન હાયે કાહે અટક રહે
નયન નયનકે સંગં—નયન.

અકુબરી— ૧૬

દેખુંગી પ્યારે અબ્બાકા મુખ.ડા
પ્યારા પ્યારા, પ્યારા પ્યારા, પ્યારારી—દેખુંગી
ભુલે હુવે થે હમે અબતક દિલસે
દિલસે જાયગા સારા રોરા, સારારી
એક મુદતકા દુ:ખડા—દેખુંગી
રખ્ખેગા ઉલફત બહમ અબસબ કુન્બા
કુન્બા પ્રીરતા થા મારા મારા, મારારી
દિલ ઉખડાહી ઉખડા

દુલ્હા— ૧૭

આહાહા નખુલા નખુલા ઝાસા મતલબકા હમકા પાસી
એહેસીધા તકદીરસે પડા
આહાહા ઉલટા સુલટા ચકમા થા દુબલા પતલાપઠઠા
પરખાસા તકદીરસે લડા
આંખેં લડાઉ દીલદારસે પઇશે ઉડાઉં બીમારસે.
પાચો હય ધીમેશાને ખુદાહય પાની પે આઇ બાલાઇ હય

દૂલ્હા— ૧૮

બાંધા હોસેહરા કભીજાની તો હમ મુંહન દિખાયેં
હાથો મેં મેંહદી રચી જાની તો હમ હાથ કટાયે
ગુજરે નૌદસેક સાલ હુયે અભીવહી ખ્યાલ
હાં યાદે સનમ કમહો જીસે કયા મજાલ
પ્યારી તોરા રૂખે પુરનુંર કભી ન આંખોસે હુવાદુર
બારબારઇસ ઉલફતકી તહે દિલસે મશકુર

ફુલસુંમ— ૧૯

હોગી નગર બદનામી લગર હટ મત કરના—હોગી.
ચોરી ચકોરીસે હંસના હંસના
ઇસિમેં હય એક ખટકા ન મોરી દુરગત કરના
મુજસેં નં હોગી અયસી ઢિટાઇ
વોહભી ખુલ્લમ ખુલ્લા કિસીસે ઉલફત કરના—હોગી.

દુલ્હા— ૨૦

કટી જીન્દગાની ગઈ નવજવાની ગલે જંજાલ નડાલ
અભી હુય અયજાની વહી આનાકાની કરો મંજુર વિસાલ
વાદે વઈદ કહાં કે કૌલ દિજે શાદીકા શાદી કરે
વારીમંય દુલ્હામીયા કે, હો સાદ સાદ સાદ
કૌલે હિજાબો કુબુલ મિલા જીગરમે હો રહી હુય સનનન
જાતા રહા તેરે દિલકા ગિલા, ગલે મિલો ખુશી ખુશી

દુલ્હા— ૨૧

મિલી પ્યારી બેટી તું મુઝે નુરે નિગાહ તુઝે
કરલું મય જીભરકે પ્યાર
દુલારી મેરી કરલું મય જીભરકો પ્યાર
યેથા અરમાન દેખું અપને અબ્બા જાનકી સુરત
ખડી હુય સામને આંખો કે કયા અરમાનકી સુરત
મંયભી નવશાહ બનુગા અચ્છે ઘોડે ચડુંગા
તુજકો બનાઉંગા શહબાલા, બેટા તુજકો—
ચુકા ખ્યાનમેં, બેટાથા દયાનમે
તબ તો હુય ઠીક અબ્બા—મિલી

અંક ત્રીજો

ચોરો— ૨૨

સુન અય દુખ્તે અંગુર દિખાદે નુર હયા કર દૂર
નસેમે ચુર રહેં મખમૂર—સુન.
બાકી કલાલા ભરભર કે પ્યાલી શીશાગર ખાલી રહે
આંખોમેં લાલી ગમે બેએએતે ડાલીકાફુર
કાકકા ઘુંઘટ હટાદે આતશી રૂખ સારસે
દમમેરા રૂકતો હય ઇસ બિલ્લોરકી દિવારસે
જી નહીં ભરતા હય અયસી લજ્જ તે દિદારસે
ઓ કે બે પરદા લીપટજા સિનયે મય ખારસે

સલીમ-- ૨૩

કાનન સુની જાત સૈયાંને બુલાઇ દોરી દોરીરે
સુંધ બુધ આઇ લાઇ કહાંસે
માન બાત મોરે જિયાકી--
અત સુખદાઇ ભાઇ જહાંમેં
આન બાન મોરે જિયાકી—

ચંબલી-- ૨૪

ચલા જારે બે દર્દી સિપાહીયા હર જૈયા વાહિયા
તોરે સંગ નાહીં બોલતી--
ગરજઇયા દુખ દઇયા—હરજઇયા—વાહીયા—તોરે સંગ

અજીજ--માનો માનો માનોજી માનો
વાદા હમારા જુઠા ન જાનો
આંખોંસે આતા મોકા જો પાતા પ્યારીકો મંય
અપની ગરવા લગાતા.

ચંબેલી-- ૨૫

બારે બાલમવા પ્યારે સજનવા
તોરા દામનવા ચાહે જમાના છુડાંના મંયમાનું નાહી
કોઇ તોહે બોલે મતવારી નાકારી તો પ્યારી—
મંય માનુ નહીં.

લાખ મનાયે કોઇ મોકો રિઝાકે
દેખું ન કાહુકો મય આંખ ઉઠાકે--
કામનિયારે મેરા દમ યુ ના ભરો
સાજનવારે શર્મીન્દા યુંના કરો
માઅુના મુઝસે મિલનેકો બરજે તો ફિર ક્યા કરો--
મંયમાનું નાહીં.

સબ-- ૨૬

હિલકર મિલકર સબ એક દિલ કરહાં ગાવો મુબારક બાદ
હમભી રાજી તુમભી રાજી હોં સબ હરદમ દિલશાદ
ઉલઝન સુલઝન સબ કુછ ગુ.જરી હય ચકકરકી ફર્યાદ
શાદી .ખાના આબાદીસે .ગમ બરબાદ
ધુમ ધામસે પ.ડે ગીઆજ બધાઇ બધાઇ બધાઇ બધાઇ

મારી ભેદકી ખુબ હો ગઇ સફાઇ હાંરે હાંરે શિકવે
મારે આપસકે—

સ્હેલીયાં ૨૭

કદી આયુંદા કદી નહિ આયુંદા
વેતુ કેડી ગલો શરમાવુંદા
ગરતેરા આપણા વેમાઇઆ—કદીઆયુદા
વેબાજારે વકેન્દાતકલા
નાલેસોના તેના લે પતલા
અખી મસ્તાનીયાં વેમાઇઆ—કદીઆયુંદા
ઉચી માડી તે દુધ પઇ રેડકા
મેનું સારે ટબરદીયા જીડકાં
તેરા દીલાસા વેમાઇઆ—કદીઆયુદા
તાને મારનસાનુ ચતરા
લયલે મંજી તેં સોરા વખરા
ડીઠા તેરા નખરા વેમાઇઆ—કરીઆયુદા

સમાપ્ત.

લગ્નોમાં શુદ્ધ રાજવંશી

ખાદીના ડ્રેસો.

વરરાજાને તથા સાંબેલાને માટે સદ્‌ગૃહસ્થે ખાસ ફરમાસથી તૈયાર કરાવેલા રાજવંશી અને ભપકાદાર શુદ્ધ સ્વદેશી ખાદીના ડ્રેસો તથા ખાદીના ફેંટાઓ તેમજ મખમલના રાજવંશી જરીના ડ્રેસો મંદીલો તાસના સાફાઓ અમારે ત્યાંથી ભાડે તેમ મળશે. નાટકને માટે તાજ, મુગટો તથા ૬ રજવાડા પાઘડીઓ તથા બાલની વીગો, સફાઓ વીગેરે જથાબંધ તથા છુટક બ. તેમજ વેચવામાં આવે છે.

દુકાન—સ્ટેશનરોડ તાર ઓફીસ પાસે દુધારા શેરીને નાકે—સુરત.	માલેક ડ્રેસ ગોવનભાઇ નારણદાસ